

Դանիելի Գիրքը — Թիվ Տասներեք

Վերջին օրերի գաղտնիքը

Jeff Pippenger

2023-12-08

Դանիելի երկրորդ գլուխը ներկայացնում է Հայտնության տասնչորսերորդ գլխի երկրորդ հրեշտակին: Որպես այդպիսին՝ այն ներկայացնում է երեք փորձություններից երկրորդը, որոնք ներկայացված են որպես սննդակարգային փորձություն, որին հաջորդում է տեսողական փորձությունը և որն ավարտվում է լակմուսի փորձությամբ: Այդ երեք փորձություններից յուրաքանչյուրը, որոնք նաև մարգարեական հանգրվաններ են, առկա են Հայտնության տասնչորսերորդ գլխի առաջին հրեշտակի պատգամում: Ինչպես Հայտնության տասնչորսերորդ գլխի առաջին հրեշտակի դեպքում, այնպես էլ Դանիելի առաջին գլուխը ևս պարունակում է այդ երեք փորձություններից յուրաքանչյուրը:

Երկրորդ փորձությունը, կամ երկրորդ հրեշտակի լուրը, սկսվում է առաջին փորձության ավարտին: Երկրորդ գլուխը հետևում է առաջին գլխին: Երկրորդ փորձության ավարտը անմիջապես սկսում է երրորդ փորձությունը: Երկրորդ փորձությամբ ներկայացված ժամանակաշրջանը խորհրդանշվել էր Դանիելի գերության յոթանասուն տարիներով, որոնք սկսվեցին Հովակիմի նվաճմամբ և ավարտվեցին Կյուրոսի հրամանագրով: Երբ այդ յոթանասուն տարիների վախճանը մոտենում էր, Դանիելը Աստծո մարգարեական Խոսքի միջոցով հասկացավ, որ վերջը մոտ էր հասնելու:

Մարաց սերնդից եղող Ասուերոսի որդի Դարեհի առաջին տարում, որ թագավոր էր կարգվել քաղղեացիների թագավորության վրա, նրա թագավորության առաջին տարում ես՝ Դանիելս, գրքերից հասկացա տարիների թիվը, որոնց մասին Տիրոջ խոսքը եկել էր Երեմիա մարգարեին, թե պիտի լրացնի Երուսաղեմի ամայությունների վրա յոթանասուն տարի: Դանիել 9:1, 2.

Դանիելը ներկայացնում է վերջին օրերում գտնվող Աստծո ժողովրդին, որը ճանաչում է գերության յոթանասուն տարիների խորհրդանշական նշանակությունը, և այդ ճանաչումը տեղի է ունենում խորհրդանշական յոթանասուն տարիների ավարտից քիչ առաջ: Աստծո ժողովուրդը ճիշտ է հասկացել յոթանասունամյա գերությունը, սակայն այն, ինչ ներկայացնում է Դանիելը, այն ըմբռնումն է, որ այդ յոթանասուն տարիները ներկայացնում են մարգարեական ժամանակահատվածը՝ 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ից մինչև կիրակնօրյա օրենքը: Դանիելի համար այդ տարիներն ավարտվեցին Կյուրոսի հրամանագրով, ինչը վերջին օրերում ներկայացնում է Ամերիկայի Միացյալ Նահանգներում կիրակնօրյա օրենքը:

Կիրակնօրյա օրենքից քիչ առաջ Աստծու ժողովուրդը արթնացվում է այն մարգարեական ըմբռնմանը, որը ներկայացված է խորհրդանշական յոթանասուն տարիներով: Այդ խորհրդանշական տարիները սկսվեցին Հովակիմով, որը

ներկայացնում է 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ը, երբ երրորդ Վալի իսլամի գալստյամբ Հայտնություն տասնութի հզոր հրեշտակը իջավ և հռչակեց Բաբելոնի անկումը: Բաբելոնի անկումը ներկայացնում է երկրորդ հրեշտակի պատգամը, և 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին սկսվեց երկրորդ փորձության շրջանը նրանց համար, ովքեր կերան այն ծածուկ գիրքը, որ հրեշտակի ձեռքում էր: Այդ շրջանը, որ ներկայացված է խորհրդանշական յոթանասուն տարիներով, շարունակվում է մինչև կիրակնօրյա օրենքը:

Վախճանի մերձենալուն զուգընթաց, ինչպես որ դա նախապատկերված է Դանիելով Դարեհի առաջին տարում, Աստծո ժողովուրդը արթնացվում է գազանի պատկերի փորձությանը: Նրանք նախկինում հասկացել էին գազանի պատկերի փորձության հետ առնչվող ճշմարտություններից մի քանիսը, սակայն այն մասը, որին նրանք գալիս են հասկանալու երկրորդ հրեշտակի մարգարեական ժամանակաշրջանի ավարտից անմիջապես առաջ, ծածկված էր խավարով: Ինչպես Դանիելը, ուսումնասիրելով Աստծո մարգարեական Խոսքը, ապա գիտակցեց յոթանասուն տարիների նշանակությունը, և դա նրան առաջնորդեց աղոթքի, ճիշտ այնպես, ինչպես նա առաջնորդվել էր աղոթքի, երբ գիտակցել էր Նաբուգոդոնոսորի՝ իր պատկեր-երազի վերաբերյալ կյանքի կամ մահվան սպառնալիքը: Դանիելի իններորդ գլխում, ինչպես նաև Դանիելի երկրորդ գլխում, երբ Դանիելը աղոթեց, նա ստացավ մարգարեական լույս:

Այո՛, երբ ես դեռ աղոթքի մեջ խոսում էի, ահա այն մարդը՝ Գաբրիելը, որին ես սկզբում տեսել էի տեսիլքում, արագ թռչելով հասավ ինձ՝ երեկոյան ընծայման ժամանակի մոտ: Եվ նա ինձ հասկացրեց, խոսեց ինձ հետ ու ասաց. «Ո՛վ Դանիել, այժմ ես դուրս եմ եկել, որպեսզի քեզ իմաստություն և հասկացողություն տամ»: Դանիել 9:21, 22.

Աղոթելիս Դանիելին տրված «իմտությունն ու հասկացողությունը» համահունչ է երկրորդ գլխում նրա աղոթքին:

Այն ժամանակ Դանիելը գնաց իր տունը և այդ բանը հայտնեց իր ընկերներին՝ Անանիային, Միսայելին և Ազարիային, որպեսզի նրանք ողորմություն խնդրեն երկնքի Աստծուց այս գաղտնիքի վերաբերյալ, և Դանիելն ու իր ընկերները չկորչեն Բաբելոնի մյուս իմաստունների հետ: Այն ժամանակ գաղտնիքը Դանիելին հայտնվեց գիշերային տեսիլքով: Այն ժամանակ Դանիելը օրհնեց երկնքի Աստծուն: Դանիել 2:17–19.

Տող առ տող՝ Դանիելի երկու աղոթքները նույն աղոթքն են: Երկուսն էլ տրված են այն պատմության ընթացքում, որը խորհրդանշորեն ներկայացնում է երկրորդ հրեշտակի տեսանելի փորձությունը, որ տեղի է ունենում 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ի և շուտով եկող կիրակնօրյա օրենքի միջև: Նաբուգոդոնոսորի մոտալուտ մահվան սպառնալիքի պայմաններում, ինչպես նաև Երեմիայի յոթանասուն տարիների և Մովսեսի «յոթ անգամների» երդման մարգարեական գիտությամբ, Դանիելը աղոթում է Ղևտացոց քսանվեցերորդ գլխի աղոթքը՝ միաժամանակ խնդրելով, որ Աստված իրեն հայտնի Աստվածաշնչյան մարգարեության վերջնական մարգարեական գաղտնիքը:

Այն գաղտնիքը, որը Հովհաննեսը նույնացնում է որպես Հիսուս Քրիստոսի Հայտնություն:

Իններորդ գլխում Դանիելը գտնվում է երկու թագավորությունների անցման պահին: Բաբելոնը հենց նոր ընկել էր Մարերի և Պարսիկների ձեռքը, որովհետև Դարեհի առաջին տարին էր, և այսպիսով Աստծու ժողովրդին վերջին օրերում դնում է այն անցման կետում, որը նշանավորվել էր առաջին հրեշտակի շարժմամբ, ինչպես նաև երրորդ հրեշտակի շարժմամբ:

Ֆիլադելֆիական միլլերական շարժումը 1856 թվականին անցում կատարեց դեպի Լաոդիկիա, իսկ Future for America-ի լաոդիկիական շարժումը անցում է կատարում դեպի ֆիլադելֆիական շարժում Հայտնության տասնմեկերորդ գլխում նկարագրված՝ փողոցում մեռած լինելու երեք ու կես օրերի ավարտին: Այն փորձությունը, որում ձախողվեց միլլերականների ֆիլադելֆիական շարժումը 1856 թվականից մինչև 1863 թվականը, առնչվում էր «յոթ ժամանակների» վարդապետությանը:

Future for America-ի Լաոդիկյան շարժման փորձությունը կապված է իրենց ցրված վիճակը ճանաչելու անհրաժեշտության հետ, ապա՝ Ղևտական քսանվեցերորդ գլխի աղոթքի և փորձառության մեջ մտնելու հետ: Դանիելը գտնվում էր Բաբելոնի և Մարա-պարսկական կայսրությունների միջև անցման ժամանակահատվածում, և հենց Կյուրոսի հրամանագրով նշանավորվող յոթանասուն տարիների շրջանի ավարտից անմիջապես առաջ: Յոթանասուն տարիները Դանիելի աղոթքի համատեքստն են, իսկ յոթանասուն տարիները ներկայացնում են Մովսեսի «յոթ ժամանակները»: Դանիելի երկու աղոթքներն էլ համընկնում են անցման ժամանակահատվածի հետ, որը նշանավորվում է «յոթ ժամանակներով»՝ թե՛ առաջին հրեշտակի շարժման մեջ, և թե՛ երրորդ հրեշտակի շարժման մեջ:

Դանիելին հայտնվող «գաղտնիքը» Նաբուգոդոնոսորի պատկերի հայտնությունն է: Վերջին օրերում Նաբուգոդոնոսորի պատկերի «գաղտնիքն» այն է, որ այն ներկայացնում է ութ թագավորություն, ոչ թե չորս: Նախորդ հոդվածներում, որոնք գտնվում են «Ութերորդը Յոթից է» կարգի ներքո, այս ճշմարտությունն արդեն ներկայացվել է: Այդ գաղտնիքի մեջ է նաև այն անցման կետի հայտնությունը, երբ գալիս է ութերորդը, որը յոթից է: Նաբուգոդոնոսորի պատկերի «գաղտնիքը» ճշմարիտ բողոքականության եղջյուրի և հանրապետականության եղջյուրի հարության հաստատումն է: Այդ երկու հարություններն էլ ցույց են տալիս, որ յուրաքանչյուր եղջյուր ութերորդն է, բայց յոթից է, և երկու եղջյուրների համար էլ վեցերորդից դեպի ութերորդ անցումը տեղի է ունենում Մովսեսի «յոթ ժամանակների» հետ կապված փորձության մարգարեական համատեքստում: Անցումը տեղի է ունենում, ինչպես ներկայացված է Դանիելի միջոցով, հենց Կյուրոսի հրամանագրից առաջ, որը ներկայացնում է Միացյալ Նահանգներում կիրականորյա օրենքի հրամանագիրը: Այնուհետև, կիրականորյա օրենքի ժամանակ, արագ զարգացումների մեջ, պապության մահաբեր վերքը բժշկվում է, երբ պապությունը դառնում է այն ութերորդ գլուխը, որը յոթից է, քանի որ այն ևս անցնում է մարգարեական անցման միջով, ինչպես ներկայացված է Դանիելի երկրորդ գլխում Նաբուգոդոնոսորի պատկերով:

Ուստի Դանիելը գնաց Արիովքի մոտ, որին թագավորը նշանակել էր Բաբելոնի իմաստուններին կործանելու համար. նա մտավ և այսպես ասաց նրան. «Մի՛ կործանիր Բաբելոնի իմաստուններին. ինձ տար թագավորի առաջ, և ես թագավորին կհայտնեմ մեկնությունը»: Այն ժամանակ Արիովքը շտապով Դանիելին բերեց թագավորի առաջ և այսպես ասաց նրան. «Ես Հուդայի գերիներից մի մարդ գտա, որ թագավորին կհայտնի մեկնությունը»: Թագավորը պատասխանեց և ասաց Դանիելին, որի անունը Բաղտասար էր. «Կարո՞ղ ես ինձ հայտնի դարձնել այն երազը, որ ես տեսել եմ, և դրա մեկնությունը»: Դանիել 2:24–26:

Երբ Դանիելին տրվում է գաղտնիքը, հիշատակվում են նրա երկու անուններն էլ՝ ցույց տալով, որ նա ներկայացնում է ուխտի ժողովրդին, որը վերջին օրերում հենց նոր անցում է կատարել դեպի հարյուր քառասունչորս հազարի Ֆիլադելֆիական շարժումը: Նա դրսևորում է Աստծու ծառայի բնավորությունը՝ խնդրելով, որ ոչ ոք չսպանվի «գաղտնիքը» հասկանալու անկարողության պատճառով: Նրա բնավորությունը հակադրվում է Արիովքին՝ Նաբուգոդոնոսորի մի ծառայի, որը ձգտում է արքայի առաջ իրեն վերագրել Դանիելին գտնելու պատիվը: Այնուհետև Դանիելը բացահայտում է ճշմարիտ մարգարեական դրսևորման և բաբելոնյան իմաստունների միջև եղած տարբերությունը, երբ Նաբուգոդոնոսորի հարցին պատասխանում է մի հարցով, և ապա, ի տարբերություն Արիովքի, իր «գաղտնիքի» ըմբռնումը չի օգտագործում ինքն իրեն առաջ մղելու համար, այլ դրա փոխարեն մեծարում է երկնքի Աստծուն:

Դանիելը թագավորի ներկայությամբ պատասխանեց և ասաց. «Այն գաղտնիքը, որ թագավորը պահանջել է, իմաստունները, աստղագետները, մոգերը և գուշակները չեն կարող հայտնել թագավորին. Բայց կա մի Աստված երկնքում, որ հայտնում է գաղտնիքները և Նաբուգոդոնոսոր թագավորին հայտնի է դարձնում, թե ինչ պիտի լինի վերջին օրերում: Քո երազը և քո մահճի վրա եղած գլխիդ տեսիլքները սրանք են»: Դանիել 2:27, 28.

Դանիելն իր «գաղտնիքի» ներկայացումը սկսում է՝ այն բնորոշելով որպես «գաղտնիք», որը բացատրում է, թե ինչ պիտի լինի վերջին օրերում: Յոթ որոտների ծածուկ պատմության գաղտնիքը բացահայտում է, թե ինչ պիտի լինի վերջին օրերում: Նաբուգոդոնոսորի պատկերը վերջին օրերի գաղտնիքի մի տարր է, որը կնքագրվում է փորձաշրջանի փակվելուց անմիջապես առաջ: Այն հայտնվում է փորձաշրջանի փակվելուց անմիջապես առաջ՝ անցման ժամանակահատվածում, երբ երկրի գազանի երկու եղջյուրներն էլ դառնում են յոթից եղած ութերորդը, ինչպես Դանիելը ներկայացրել է Դարեհի առաջին տարում:

Ինչ վերաբերում է քեզ, ո՛վ թագավոր, քո մտքերը մահճիդ վրա եկան մտքիդ՝ այն մասին, թե ինչ պիտի պատահի հետո. և Նա, որ հայտնում է գաղտնիքները, քեզ հայտնի է դարձնում, թե ինչ պիտի պատահի: Բայց ինձ համար այս գաղտնիքը չի հայտնվել որևէ իմ ունեցած իմաստությամբ, առավել քան որևէ կենդանիի, այլ նրա համար, որ մեկնությունը հայտնի դարձվի թագավորին, և որ դու ճանաչես քո սրտի մտածումները: Դանիել 2:29, 30.

Դանիելը երկրորդ վկայությամբ հաստատում է այն ճշմարտությունը, որ Նաբուգոդոնոսորի երազը վերջին օրերի մասին է, երբ ասում է. «գաղտնիքները Հայտնողը քեզ հայտնի է դարձնում, թե ինչ պիտի լինի»՝ «այսուհետ»։ Ապա Դանիելը ցույց է տալիս, որ գաղտնիքը իրեն չէր տրվել, ոչ էլ որովհետև նա որևէ այլ մարդու համեմատ առավել իմաստություն ուներ, այլ որ «գաղտնիքը» տրվել էր Նաբուգոդոնոսորին «նրանց համար, որ մեկնությունը պիտի հայտնի դարձնեն»։ «Գաղտնիքը» տրվել էր նրանց համար, ովքեր վերջին օրերին երազի «մեկնությունը» պիտի ներկայացնեին Բաբելոնի հոգևոր թագավորին։ Գաղտնիքը հատկապես տրվել էր հարյուր քառասունչորս հազարների համար, որովհետև «գաղտնիքը» վերջին օրերի նրանց համար է, ովքեր հռչակում են Բաբելոնի վերջնական անկումը։ Այնուհետև Դանիելը հայտնում է պատկեր-երազը, որ ծածկված էր խավարի մեջ և որ առաջ բերեց կյանքի կամ մահվան փորձությունը։

Դու, ո՛վ թագավոր, տեսար, և ահա մի մեծ արձան. Այդ մեծ արձանը, որի պայծառությունը վեհ էր, կանգնած էր քո առաջ, և նրա տեսքը՝ ահեղ էր։ Այդ արձանի գլուխը մաքուր ոսկուց էր, նրա կուրծքն ու նրա բազուկները՝ արծաթից, նրա որովայնն ու նրա ազդրերը՝ պղնձից, նրա սրունքները՝ երկաթից, նրա ոտքերը՝ մասամբ երկաթից և մասամբ կավից։ Դու դիտում էիր, մինչև որ առանց ձեռքերի մի քար կտրվեց, որը զարկեց արձանին նրա երկաթե ու կավե ոտքերին և փշրեց դրանք։ Այնժամ երկաթը, կավը, պղինձը, արծաթը և ոսկին միասնաբար փշրվեցին և դարձան ինչպես ամառային կալերի մղեղը. և քամին տարավ դրանք, այնպես որ դրանց համար ոչ մի տեղ չգտնվեց. իսկ այն քարը, որ զարկեց արձանին, դարձավ մեծ լեռ և լցրեց ամբողջ երկիրը։ Սա է երազը, և մենք դրա մեկնությունը կասենք թագավորի առաջ։ Դանիել 2:31-36:

Նաբուգոդոնոսորի երազը նույնացրեց Աստվածաշնչյան մարգարեության թագավորությունները՝ նրա ժամանակներից մինչև վերջին օրերը, երբ հարյուր քառասունչորս հազարը, որ ներկայացված են Դանիելով՝ Նաբուգոդոնոսորին ուղղված նրա ներկայացման մեջ, և այն քարով, որ առանց ձեռքերի կտրուեց, կործանում են պատկերի մեջ ներկայացված երկրային թագավորությունները, իսկ այնուհետև դառնում են մի լեռ, որ լցնում է ամբողջ երկիրը։ Երազը վերաբերում էր վերջին օրերին՝ այն մարգարեական անցման կետում, երբ հարյուր քառասունչորս հազարին հայտնվում է վերջին մարգարեական գաղտնիքը։

Որպես ճշմարիտ բողոքական եղջյուրի դրոշ, ապա նրանք երրորդ հրեշտակի լուրը տանում են դեպի մեռնող աշխարհը։ Այդ լուրը Միացյալ Նահանգներում Կիրակնօրյա օրենքի հաստատման ժամանակ վերաճում է բարձր աղաղակի, երբ գազանի դրոշմը պարտադրվում է։ Այդ հրամանագրից առաջ նրանք, ովքեր վերջին օրերում ներկայացված են Դանիելով, պետք է բախվեն գազանի պատկերի փորձությանը։ Այդ փորձությունը տեսողական փորձություն է և պահանջում է, որ այն շարժումները, որոնք ծնում են Կիրակնօրյա օրենքի հրամանագիրը, տեսնվեն նրանց կողմից, ովքեր ներկայացված են Դանիելով։ Նրանք փորձության են ենթարկվում՝ բացահայտելու համար, թե արդյոք ընտրել են աստվածային այն մեթոդաբանությունը, որը նրանց հնարավորություն է տալիս տեսնել խավարում թաքնված պատկերի փորձությունը։

Նրանց փորձությունը ներառում է անձնական խոնարհեցում և խոստովանություն: Այն ներառում է նաև այն ընդունումը, որ Դանիելին տրվել էր հասկացողություն երազների և տեսիլքների միջոցով, որովհետև եթե նրանք հրաժարվում են լսել անապատում աղաղակող Դանիելի ձայնը, դա նույնն է, ինչ Քրիստոսի օրերում նրանք, ովքեր մերժեցին Հովհաննես Մկրտչի լուրը:

Քույր Ուայթը հայտնում է մեզ, որ Դանիելի և Հայտնության գրքերը լրացնում են միմյանց, և «լրացնել» բառը, որը նա գործածում է, նշանակում է կատարելության հասցնել: 2023 թվականի հուլիսի վերջին Հուդայի ցեղից Առյուծը սկսեց բացել Հիսուս Քրիստոսի Հայտնությունը, ինչպես որ խոստացել էր անել փորձության ժամկետի փակվելուց անմիջապես առաջ: Այդպիսով Նա առանձնացրեց աստվածաշնչյան ճշմարտություններ, որոնք նախկինում ճիշտ էին հասկացվել, սակայն այժմ պետք է հասկացվեին վերջին օրերի համատեքստում:

Այդ ճշմարտություններից մեկը Հայտնություն տասնմեկի երկու վկաներն են: Մյուսը այն պատմությունն է, որը Հայտնություն տասի «յոթ որոտների» կատարյալ իրականացումն է: Նա սուրբ Բարեփոխման գծերից դուրս է բերել ճշմարտություններ, որոնք խոսում են 2020 թվականի հուլիսի 18-ի հիասթափության մասին: Նա օգտագործել է այն չորս ուղենիշները, որոնք գտնվում են սուրբ Բարեփոխման յուրաքանչյուր գծում և որոնք պատկերում են առաջին լուրի զորացման պատմությունը մինչև դատաստանը՝ մի կերպով, որը մինչ այդ երբեք չէր ճանաչվել: Դանիել մարգարեի երկրորդ գլուխը այս հասկացություններից շատերը հասցնում է կատարելության, թեև այս խորհմաստ ճշմարտությունները խավարի մեջ ծածկված են մնում նրանցից, ովքեր հրաժարվում են ուտել այն մեթոդաբանությունը, որը նույնականացվում է որպես Ալֆա և Օմեգա:

Դանիելի երկրորդ գլխի այս ուսումնասիրությունն ամփոփելիս՝ մենք կամփոփենք և կկապենք այն ճշմարտություններից և ճանապարհային նշաններից մի քանիսը, որոնք Դանիելի երկրորդ գլխով հասցվում են կատարելության: Այդպես վարվելով՝ մենք հաստատում ենք, որ այն գաղտնիքը, որ Դանիելին հայտնվեց գիշերային տեսիլքում, ներկայացնում է հենց այս ճշմարտությունները:

Հաջորդ հոդվածում կներկայացնենք ամփոփումն ու եզրակացությունը:

«Տերը մարդկանց իրենց մոլորությունների և հետսահումների մեջ դիմավորելու համար ունի Իր կողմից նշանակված միջոցները: Նրա պատգամաբերները ուղարկվում են, որպեսզի պարզ վկայություն կրեն՝ նրանց արթնացնելու իրենց քնկոտ վիճակից և կյանքի թանկագին խոսքերը՝ Սուրբ Գրությունները, բացեն նրանց հասկացողության առջև: Այս մարդիկ չպետք է լինեն միայն քարոզիչներ, այլ սպասավորներ, լույս կրողներ, հավատարիմ պառնասաններ, որոնք պիտի տեսնեն սպառնացող վտանգը և զգուշացնեն ժողովրդին: Նրանք պետք է նմանվեն Քրիստոսին իրենց անկեղծ նախանձախնդրությամբ, իրենց խոհուն տակտով, իրենց անձնական ջանքերով,— մի խոսքով՝ իրենց ամբողջ ծառայության մեջ: Նրանք պետք է կենսական կապ ունենան Աստծո հետ և այնքան քաջատեղյակ դառնան մարգարեություններին և Հին ու Նոր Կտակարանի գործնական դասերին, որպեսզի

կարողանան Աստծո խոսքի գանձարանից դուրս բերել նորը և հինը»:
Վկայություններ, հատոր 5, 251: